

Fru Minna Thule!

Med djups sörsta emottog jag nder
rättelsen om min kära vän Paulines bortgång,
och kommer mig förut om - sent om sidan -
till att sända mitt hjertliga tack för godhets
fulla meddelandet om värmens sista stunder.
Jag har varit så gripen af det oväntade slaget,
att jag ej förmått få min penne i gång skun
omina tankar ständigt varit der vid den
kära dödas hvilo läge. Jag har följt henne
ända till grafven, med blandade känslor af
både sörsta - och jubel - ty - hon är ju
outsägligt lycklig nu. Man borde fröjdas
med henne - och tacka och lofa Guds för
att hon nått det efterlängade målet -

Man borde glömma sig själv för sina käras
lycka - men sorg och saknad tar af oss ett sin-
nätt, och vill ofta komma i framida rummet.

Hon var en så älsklig och lyfelig kreatur
hvar lemman ett skönt minne efter sig; lycklig
är hon. Sakat hvilat hon i fred - jag är viss
- desons. Gifve oss Gud samma saliga lott när
en gång vår stund är kommen att skiljas
hvarifran, - för den dyra försoningens skull
får vi ju hoppas det!

Med önskan af en fridfull jul - Tacknar
jag mig

Tacksamt och tillgifvet
Josef Backmansson.

Abo den 17 December - 97.

Men man ber mig nämna om att hon skalkemad hvarombordet
till kassan.